

Productivitat o mort?

Des de la revolució científica i industrial, el matrimoni de conveniència entre la tecnologia i l'economia ha adobat el dogma que trencar els límits de la natura és l'única drecera per a la creació d'abundància i riquesa. L'agricultura ha demostrat com el seguiment d'aquest dogma de fe afecta negativament els sistemes ecològics i socials. Fa segles que les societats agrícoles treballen d'acord amb els límits de la natura per preservar la renovació de la vida vegetal i la fertilitat del sòl. L'home occidental modern ha considerat que els ritmes naturals eren un constrenyiment. Els fertilitzants industrials i les llavors creades a través de l'enginyeria científica han estat considerats «superiors». La posada en pràctica d'aquest convenciment ha transformat els sòls i les plantes en un recurs no renovable. El darrer pas en aquest procés de convertir els sistemes naturals en un recurs és la transformació de la llavor en un recurs genètic, desenvolupat i patentat només pel benefici empresarial. Aquesta «superació» de les barreres de la vida mantingudes per les espècies obren molts interrogants sobre els possibles efectes dels transgènics en la biosfera i en la salut humana. Sense oposar-se al progrés, cal «regar» la reflexió sobre les raons, l'impacte i les alternatives en aquest procés.

El divuitè número de la revista «Medi Ambient. Tecnologia i Cultura» ha ofert les seves pàgines a un representant de cadascun dels sectors directament implicats: l'organització no governamental Grain, un representat de la transnacional Monsanto, i reconeguts científics: un biotecnòleg, un enginyer agrònom i un grup de geògrafs. Finalment, el líder pagès Pep Riera ofereix el punt de vista dels professionals del sector. Aquest número vol fer créixer el debat ambiental en el sector agrícola, amb una preocupació global -encara hi ha molta fam a molts racons del món- però intentant posar el dit a la ferida en allò que ha passat i passa al territori de Catalunya ●

Lluís Reales

Director